09/09/24 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଖରାପ ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନିଜ ଭିତରେ ଭଲ ସଂସ୍କାର ଧାରଣ କର । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ସଂସ୍କାର ହିଁ ଭଲ ସଂସ୍କାର ଅଟେ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର କ'ଣ? ତୁମକୁ ଏବେ କ'ଣ ଅନୁଭବ ହେଉଛି?

ଉତ୍ତର**:-** ତୁମର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ହେଲା ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତି । ତୁମକୁ ଏବେ ଅନୁଭବ ହେଉଛି କି, ଆମକୁ ଏବେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଘରକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ବାବା ଭକ୍ତିର ଫଳ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ଘରକୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସଚ୍ଚା ପାତଶାହ(ସମ୍ରାଟ) ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି । ଇଂରାଜୀରେ ପାତଶାହ କୁହାଯାଏ ନାହିଁ, ସେଠାରେ କେବଳ ସତ୍ୟ ପିତା କହିଥାନ୍ତି । ଗଡ୍ ଫାଦର ଇଜ୍ ଟ୍ରୁଥ୍ ବା ଈଶ୍□ର ପିତା ସତ୍ୟ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । କେବଳ ଭାରତରେ ହିଁ ସତ୍ୟ ସମ୍ରାଟ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । ଏଥିରେ ଅନ୍ତର ତ' ବହୁତ ରହିଛି । ସେମାନେ କେବଳ ସତ୍ୟ କହନ୍ତି, ସତ୍ୟ ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ କୁହନ୍ତି ସଚ୍ଚା ପାତଶାହ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ସମ୍ରାଟ ଯିଏକି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ କରାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟ ଭୂଖଣ୍ଡର ରାଜା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ତ' ନିଶ୍ଚିତ - ସିଏ ମୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ଜୀବନମୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଭକ୍ତିର ଫଳ କୁହାଯାଏ । ଲିବ୍ରେଶନ (ମୁକ୍ତି) ଏବଂ ଫରୁସନ୍ (ଜୀବନମୁକ୍ତି) । ଭକ୍ତିର ଫଳ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ, ବାବା ଆମକୁ ଉଭୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ମୁକ୍ତ ତ' ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିର ଫଳ ତୁମକୁ ଦିଅନ୍ତି । ଲିବ୍ରେଶନ୍ ଏବଂ ଫରୁସନ- ଏହି ଭାଷା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ଭାଷା ତ' ବହୁତ ଅଛି । ଶିବବାବାଙ୍କର ବହୁତ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯାହାଙ୍କୁ ବି କହିବ ତାଙ୍କର ନାମ ଶିବବାବା, ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ ଆମେ ତ' ତାଙ୍କୁ ମାଲିକ ହିଁ କହୁଛୁ । ମାଲିକ ବୋଲି କହିବା ତ' ଠିକ୍ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ନାମ ରୂପରୁ ଅଲଗା କୌଣସି ଜିନିଷ ନ ଥାଏ । ମାଲିକ ବି କୌଣସି ଜିନିଷର ହୋଇଥିବେ ନା । ତେବେ ନାମ ରୂପ ତ' ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ - ବାବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ମୁକ୍ତି ବି ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବାକୁ ହେବ । ନିଜ ଘରର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଘରୁ ଆସିଛ, ତେବେ ପ୍ରଥମେ ତାହାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିବ, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଗତି -ସଦଗତି । ଗତି-ସଦ୍ଗତି ଶବ୍ଦ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତ ଜଣାପଡୁଛି, ଆମେ ଏବେ ନିଜ ଘରକୁ ଯିବା ଏବଂ ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ । ତୁମକୁ କ୍ରମାନୁଯାୟୀ ମିଳେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅନୁସାରେ ମିଳିଥାଏ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ଯେଉଁ ପର୍ଚ୍ଚା ତିଆରି କରୁଛ ତାହା ବହୁତ ବଢିଆ - ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ନା ନର୍କବାସୀ? ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ ଏହି ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତି ଉଭୟ ଆମର ଈଶ୍□ରୀୟ ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଲେଖି ପାରିବ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କର ହେବା ଦ୍□ାରା ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ମିଳିଥାଏ । ଦୁନିଆରେ ହେଉଛି ରାବଣର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର, ଏହା ହେଉଛି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ଏହା ହେଉଛି ଭଗବାନଙ୍କର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର, ତାହା ହେଉଛି ରାବଣ (ଶୈତାନ)ର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧି ଅଧିକାର । ଏପରି ଲେଖିବା ଦରକାର ଯେପରିକି କିଛି କିଛି ବୁଝିପାରିବେ । ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମକୁ କେତେ କାମ କରିବାର ଅଛି! ଏବେ ତ' ଛୋଟ ପିଲା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି । ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ କଳିଯୁଗ ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ତାଙ୍କୁ ବେବୀ (ଛୋଟ ପିଲା) ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ବର୍ତ୍ତମାନ ଛୋଟ ପିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଏବେ ଆରମ୍ଭ ମାତ୍ର । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ରାବଣର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । କେବଳ ପରମପିତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସିଏ (ରାବଣ) କ'ଣ ପିତା କି? ତାକୁ ତ' ଶୈତାନ କୁହାଯାଏ । ଶୈତାନ୍ ଠାରୁ କ'ଣ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳେ? ୫ ବିକାର ମିଳେ, ଶୋ (ନାଟକ) ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିଥା'ନ୍ତି, ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଥାଆନ୍ତି । ଏବେ ଦଶହରା କେତେ ଆଡମ୍ବର ସହିତ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ବହୁତ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ବିଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଇ ଡ଼ାକିଥା'ନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ନାମିଗ୍ରାମୀ ଦଶହରା ମହୀଶୁରରେ ପାଳନ କରନ୍ତି । ସେଠାରେ ବହୁତ ଧନବାନ୍ ଅଛନ୍ତି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ପଇସା ମିଳିଗଲେ ବୁଦ୍ଧି ହିଁ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ବାବା ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହାର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ତାହାକୁ (ସତ୍ୟଯୁଗକୁ) ପୁଣି କୁହାଯାଏ ଈଶ୍□ରୀୟ ରାଜ୍ୟ । ରାମରାଜ୍ୟ କହିବା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ରାମରାଜ୍ୟ ଚାହୁଁଥିଲେ । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଗାନ୍ଧୀଜୀ ମଧ୍ୟ ଅବତାର ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ କେତେ ପଇସା ଦେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଭାରତର ବାପୁଜୀ କହୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଇଏ (ବାବା) ତ' ସାରା ବିଶ୍□ର ବାପୁ । ଏବେ ତୁମେ ଏଠାରେ ଅଛ, ଜାଣୁଛ ଏଠାରେ କେତେ ଜୀବ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି । ଜୀବ (ଶରୀର) ତ' ବିନାଶୀ ଅଟେ, ବାକି ଆତ୍ମା ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ । ଆତ୍ମା ତ' ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଯେପରି ଆକାଶରେ ତାରାମାନେ ରହିଛନ୍ତି ନା । ତାରା ଅଧିକ ଅଛନ୍ତି ନା ଆତ୍ମା ଅଧିକ ଅଛନ୍ତି? କାହିଁକି ନା ତୁମେ ହେଉଛ ଧରିତ୍ରିର ତାରା ଏବଂ ସେମାନେ ଆକାଶର ତାରା । ତୁମକୁ ଦେବତା କୁହାଯାଏ, ମନୁଷ୍ୟ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ବି ଦେବତା କହିଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଭାଗ୍ୟବାନ ସିତାରା

କୁହାଯାଏ ନା ।

ଆଚ୍ଛା । ଏହା ଉପରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପୁଣି ଆଲୋଚନା କରିବ । ବାବା ଏବେ ଏ କଥା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ତ' ବୁଝାଇଛନ୍ତି କି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଜଣେ, ତାଙ୍କ (ବାବାଙ୍କ) ବୁଦ୍ଧିରେ ତ' ସମସ୍ତେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ଅଛନ୍ତି, ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା । ଏହା ତ' ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ସମୁଦ୍ର (ପାଣି) ଉପରେ ହିଁ ରହିଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଇଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ସୃଷ୍ଟିରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ରହିଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ କେଉଁ ସମୁଦ୍ରର ଆର ପାରିରେ ଅଛି । ସାଗର ତ' ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରି ରହିଛି । କହନ୍ତି ନା ତଳେ ବଳଦ ଅଛି ତା'ର ଶିଙ୍ଗରେ ସୃଷ୍ଟି ଠିଆ ହୋଇଛି । ପୁଣି ଥକିଗଲେ ଶିଙ୍ଗ ବଦଳ କରିଥାଏ । ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଶେଷ ହୋଇ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ' ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦନ୍ତ କଥା (ଲୋକକଥା) ସବୁ ଲେଖା ହୋଇଛି । ଏହା ତ' ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି - ଏଠାରେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଶରୀର ସହିତ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ଜୀବ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଏ । ସେଠାରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଘର ରହିଛି ସେଠାରେ ତ ଶରୀର ନାହିଁ । ତାକୁ କୁହାଯାଏ ନିରାକାରୀ । ଜୀବ (ଶରୀର) ହେଉଛି ଆକାରୀ, ତେଣୁ ଏହାକୁ ସାକାର କୁହାଯାଏ । ନିରାକାରର ଶରୀର ନ ଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ସାକାରୀ ସୃଷ୍ଟି । ତାହା ହେଉଛି ନିରାକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ । ଏହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କୁହାଯାଏ, ତାହାକୁ କୁହାଯାଏ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ । ଆତ୍ମା ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ହଲ୍‌ଚଲ ହୁଏ । ନଚେତ୍ ଶରୀର କୌଣସି କାମର ନୁହେଁ । ତେବେ ତାକୁ କୁହାଯାଏ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ । ଯେତେ ସବୁ ଆତ୍ମା ସେଠାରେ (ପରମଧାମରେ) ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶେଷ ବେଳକୁ ଆସିଯିବା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଙ୍ଗମଯୁଗ କୁହାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଜଣେ ହେଲେ ବି ନ ଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ ଯେତେବେଳେ ପୂରା ଖାଲି ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ପୁଣି ସମସ୍ତେ ଫେରି ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ତୁମେ ଏଇ ସଂସ୍କାର ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ନେଇ ଯାଉଛ । କେହି ଜ୍ଞାନର ସଂସ୍କାର ନେଇ ଯାଆନ୍ତି, କେହି ପବିତ୍ରତାର ସଂସ୍କାର ନେଇଯା'ନ୍ତି । ତେବେ ପୁନର୍ବାର ଏହିଠାକୁ ହିଁ ତ ଆସିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ତ' ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସେଠାରେ ଭଲ ସଂସ୍କାର ଥାଏ । ଏଠାରେ ହେଉଛି ଖରାପ ସଂସ୍କାର । ଭଲ ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଖରାପ ସଂସ୍କାର ହୋଇଯାଏ । ପୁଣି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଖରାପ ସଂସ୍କାର ଭଲ ସଂସ୍କାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ଭଲ ସଂସ୍କାର ସେଠାକୁ ନେଇକରି ଯାଇଥାଏ । ବାବାଙ୍କଠାରେ ମଧ୍ୟ ପଢାଇବାର ସଂସ୍କାର ଅଛି ନା । ସେଥିପାଇଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସାରା ବୃକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବୀଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ହେଲା ଜ୍ଞାନ ଓ ସାରା ବୃକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ହେଉଛି ଭକ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ ବହୁତ ବିସ୍ତାର ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ ନା । ବୀଜକୁ ମନେ ପକାଇବା ତ' ସହଜ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେହିଠାକୁ ହିଁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତମଃପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ କିଛି ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ପୁଣି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନରୁ ତମଃପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଠିକ୍ ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ଲାଗିଥାଏ । ଏହି ଚକ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍ ଭାବେ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଯାହାର କି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଆଉ କେହି ଏହି କଥା କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏକଥା କେବଳ ତୁମେ ହିଁ କହିପାରିବ । ଅଧା ଅଧା କରାଯାଏ । ଅଧା କଳ୍ପ ସ୍□ର୍ଗ ଅଧା କଳ୍ପ ନର୍କ ପୁନଶ୍ଚ ତାହାର ଡିଟେଲ (ସବିଶେଷ) ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍□ର୍ଗରେ ଜନ୍ମ କମ୍, ଆୟୁ ବଡ଼ ହୁଏ । ନର୍କରେ ଜନ୍ମ ଅଧିକ, ଆୟୁଷ ଛୋଟ ହୁଏ । ସେଠାରେ (ସ୍□ର୍ଗରେ) ଯୋଗୀମାନେ ଥା'ନ୍ତି, ଏଠାରେ ଭୋଗୀ, ତେଣୁ ଏଠାରେ ବହୁତ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କଥାକୁ ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ହେଲେ ବି ଜଣାନାହିଁ । କେବେ ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ, ଦେବତା କିପରି ହେଲେ ସେମାନେ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲେ - ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଇ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ତୁମର ଏହି ସଂସ୍କାର ରହିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଦୁଃଖର ସଂସ୍କାର ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାଜତ୍□ର ସଂସ୍କାର ହୋଇଗଲେ ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ପାଠପଢାର ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଏ । ସେହିପରି ଏହି ସଂସ୍କାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଗଲେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ରୁଦ୍ରମାଳାରେ ଗୁନ୍ଥା ହୋଇ ପୁଣି କ୍ରମାନୁଯାୟୀ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବ । ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଆସନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ' ହେଉଛନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗର ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର । ତୁମେ ଜାଣିଛ, ସେଠାକୁ କେବଳ କ'ଣ ଜଣେ ଆସିବେ, ସାରା ରାଜଧାନୀ ଆସିବେ ନା । ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ପୁଣି ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ଦରକାର । ହୋଇପାରେ - ଜଣଙ୍କଠାରୁ ଆଉ ଜଣେ ଏହିଭଳି ଜନ୍ମ ହୋଇ ଚାଲିବେ । ଯଦି କହିବା ୮ ଜଣ ଏକତ୍ର ଆସନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ' ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସିବେ ନା । ଯଦି ୮ ଜଣ ଏକତ୍ର ଆସିଲେ ତେବେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଏତେ ଗାୟନ କାହିଁକି ହେଉଛି? ଏହି ସବୁ କଥା ଆଗକୁ ଗଲେ ବୁଝାଇବି । କହୁଛି ନା, ଆଜି ତୁମକୁ ବହୁତ ଗୁହ୍ୟରୁ ଗୁହ୍ୟ କଥା ଶୁଣାଉଛି । କିଛି ତ' ବାକି ରହିଛି ନା । ଏଇ ଉପାୟ ବହୁତ ଭଲ - ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ କଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ କୁହ ଆମର ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବେ ନଚେତ୍ କହିବା ଦରକାର ଏବେ ବାବା ଏ ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଦିନକୁ ଦିନ ଗୁହ୍ୟରୁ ଗୁହ୍ୟ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏ କଥା କହିବାରେ ଲଜ୍ୟାର କିଛି କଥା ନାହିଁ । ଗୁହ୍ୟରୁ ଗୁହ୍ୟ ପଏଣ୍ଟସ୍ ସବୁ ଯେବେ ଶୁଣାନ୍ତି, ସେବୁକୁ ଶୁଣି ତୁମକୁ ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗିଥାଏ । ଶେଷରେ ପୁଣି କହିଦେଉଛନ୍ତି, ମନ୍ମନାଭବ, ମଧ୍ୟାଜୀଭବ । ଏହି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀମାନେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡ଼ିବାର ତ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେଲେ ଏବଂ ବେହଦର ସୁଖ ମିଳିଗଲା । ଏଥିରେ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ପବିତ୍ରତାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ

ବାବାଙ୍କର ବର୍ସା ମିଳିଛି ନା । ଏମାନେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ପୂଜା ହେଉଛି । ନିଜକୁ ବି ଦେଖ - ମୋ ଭିତରେ ଏପରି ଗୁଣ ଅଛି । ଏବେ ତ' ଗୁଣହୀନ ହୋଇଯାଇଛି ନା । ନିଜର ଅବଗୁଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ ।

ଏବେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବଦଳିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାବା ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ଖୋଲିଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ରହସ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମା) ହେଉଛନ୍ତି ପତିତ, ସେ (ବିଷ୍ଣୁ) ହେଲେ ପାବନ । ଏହି ସଂଗମ ଯୁଗରେ ହିଁ ପୋଷ୍ୟ କରାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଥା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ହିଁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏଠାରେ (କଳିଯୁଗରେ) ମଧ୍ୟ କାହାର ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନ ଦରକାର । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ । ସେମାନେ (ଲୌକିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ) ହେଉଛନ୍ତି କୋଳ ବଂଶାବଳୀ । ବ୍ରହ୍ମା ତ' ନାମୀଗ୍ରାମୀ ଅଟନ୍ତି । ୟାଙ୍କର କୁଳନାମ ମଧ୍ୟ ବେହଦର । ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଆଦିଦେବ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଇଂରାଜୀରେ କୁହାଯିବ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ଫାଦର (ପିତା ମହ) । ଏହା ହେଉଛି ଅଲୌକିକ କୁଳର ନାମ, ତାହା ହେଉଛି ସବୁ ଲୌକିକ କୁଳ ନାମ, ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ ହେବା ଦରକାର ଯେ ଭାରତ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ତୀର୍ଥ, ଯେଉଁଠାକୁ ବେହଦର ବାବା ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ, ସାରା ଭାରତରେ ବିରାଜମାନ ହେଲେ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଗଧ ଦେଶ ଲେଖା ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ କେଉଁଠି ଶିଖାଇଲେ? ଆବୁକୁ କିପରି ଆସିଲେ? ଏଠାରେ ଦିଲ୍‌ବାଡ଼ା ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ବି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ବସି ତିଆରି କଲେ । ସଠିକ୍ ମଡେଲ୍ ତ' ତିଆରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ଏହିଠାରେ ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ମଗଧ ଦେଶରେ ନୁହେଁ । ତାହା ତ' ପାକିସ୍ତାନ ହୋଇଗଲା । ଏହା ହେଉଛି ପାକ୍ (ପବିତ୍ର) ସ୍ଥାନ । ବାସ୍ତବରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ତ' ସ୍□ର୍ଗକୁ କୁହଯାଏ । ପାକ (ପବିତ୍ର) ଓ ନାପାକ (ଅପବିତ୍ର) ଉପରେ ସାରା ଡ୍ରାମା ତିଆରି ହୋଇଛି ।

ତେବେ ମିଠେ ମିଠେ ସିକିଲଧେ (ବିଚ୍ଛେଦ ପରେ ପୁନଃ ମିଳନ କରୁଥିବା) ସନ୍ତାନମାନେ - ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଆତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମା ଅଲଗା ରୁହନ୍ତି ବହୁତକାଳ... କେତେ ସମୟ ପରେ ଏକାଠି ହୋଇଛନ୍ତି? ପୁଣି କେବେ ମିଶିବେ? ସୁନ୍ଦର ମେଳା କରିଲେ ଯେତେବେଳେ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଦଲାଲ ରୂପେ ମିଳିଲେ । ଗୁରୁ ତ' ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ନା, ତେଣୁ ସତ୍‌ଗୁରୁ କୁହାଯାଉଛି । ସ୍ତ୍ରୀ ସହ ହାତଗଣ୍ଠି ବାନ୍ଧିଲା ବେଳେ କୁହନ୍ତି ଏଇ ପତି ହେଉଛନ୍ତି ତୁମର ଗୁରୁ ଈଶ୍□ର । ପତି ତ' ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଅପବିତ୍ର କରିଥା'ନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ' ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ବିକାରୀ ହୋଇଗଲେଣି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ' ଗୁଲୁଗୁଲ (ଫୁଲ) ହେବାର ଅଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ସହ ପକ୍କା-ପକ୍କା ହାତଗଣ୍ଠି ବାବା ପକାଉଛନ୍ତି ।

ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ସହିତ ରକ୍ଷା ବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ କିଛି ବିଳମ୍ବରେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ହେଉଛି । ବାକି ସବୁ ଉତ୍ସବ ଏଇ ସମୟର । ରାମ ନବମୀ କେବେ ହେଲା - ଏହା କ'ଣ କାହାକୁ ଜଣାଅଛି? ତୁମେ କହିବ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ୧୨୫୦ ବର୍ଷ ପରେ ରାମ ନବମୀ ହୁଏ । ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ, କୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ରାମ ଜୟନ୍ତୀ, କେବେ ହେଲା...? ଏ କଥା କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଜାଣିଛ । ତୁମେ ସଠିକ୍ ଭାବେ କହିପାରିବ । କହିବାକୁ ଗଲେ ସାରା ଦୁନିଆର ଜୀବନ କାହାଣୀ ତୁମେ କହି ପାରିବ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା କ'ଣ କେହି କହିପାରିବେ । ବାବା କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବେହଦର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ନଗ୍ନ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯାଉଛ । ଏବେ ତୁମେ ୫ ବିକାର ରୂପି ରାବଣର ଅର୍ଥାତ୍ ପରର ରାଜ୍ୟରେ ଅଛ । ଏବେ ସାରା ୮୪ର ଚକ୍ର ତୁମର ସ୍ମୃତିରେ ଆସି ଯାଇଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବେହଦ ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ନିଜ ଭିତରେ ଭଲ ସଂସ୍କାର ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ଗୁଣବାନ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ସଦାସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବା ପାଇଁ ବାବା ଯେଉଁ ଗୁଢ ରହସ୍ୟ ସବୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ସେଗୁଡିକୁ ନିଜେ ଶୁଣିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । କୌଣସି କଥାରେ ସଂଶୟରେ ଆସିବାର ନାହିଁ । ଯୁକ୍ତିର ସହିତ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ହେବ । ଲଜ୍ୟା କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ସୁଖ ସ୍□ରୂପ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ସୁଖ ଦେଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ସୁଖଦାତା ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କରିଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି କର୍ମର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ଖୁସି ଏବଂ ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ମନ ସର୍ବଦା ଖୁସି ରହିଥାଏ, ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସଂକଳ୍ପ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖର ଲହଡି ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣର ଅର୍ଥ ହେଲା ଦୁଃଖର ନାମ-ଗନ୍ଧ ନ ଥିବ କାହିଁକି ନା ସୁଖଦାତା ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ଏହିଭଳି ସୁଖଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସୁଖଦାତା ହୋଇଥିବେ । ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ସର୍ବଦା ସୁଖ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ସେମାନେ କେବେ ବି ଦୁଃଖ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, କି ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହୋଇ ସହଯୋଗ, ସ୍ନେହ ଏବଂ ସହାନୁଭୂତି ଦେବା ହିଁ ଦୟାଳୁ ଆତ୍ମାର ଲକ୍ଷଣ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***